

Úgy nézze már, hogy jó legyen...

Műszaki vizsgabiztosként ragadtam tollat, hogy észrevételeimnek hangot adjak. Tényként megállapítható, hogy rengeteg a vizsgahely, és ez együtt jár azzal, hogy versengünk egymással nem tisztességes úton, módon, hogy több legyen a darabszámunk. Tény, hogy az embereknek nem sok pénze van, és azon spórolnak, amin tudnak, sajnos az autójukon. Keresik az olcsó megoldásokat, és sajnos van úgy, hogy ezt a műszaki vizsgáztatásban is megtalálják.

Rengetegszer hallom: „úgy nézze már, hogy jó legyen...”, vagy „csak azt cseréljük, amit feltétlenül muszáj”, de nem tudok elnéző lenni egy szétrohadt futómű-bekötési pontnál vagy egy keresztbe repedt szélvédőnél. Olyankor pedig, amikor visszakérdezek, hogy a biztonságot hogyan is gondolja, az esetek 99%-ában mély hallgatás a válasz. Sajnos nem könnyű a mai helyzet, bármelyik oldalt vetjük vizsgálat alá. A vizsgabiztosot kötik bizonyos dolgok, például a cég, ahol dolgozik, mert ott elvárják a darabszámot, és azt, hogy ne kötekedjen az ügyféllel, hisz belőle élünk. A másik oldalon pedig ott a hatóság és a jogszabályok, akiknek szintén meg kell felelni, mert ha nem, akkor abba ne is gondoljunk bele, a büntetés és a felfüggesztés miatt. Illetve még magának is meg kell feleljen az ember, ha nyugodtan akar aludni. Engem, személy szerint, jó érzéssel tölt el, amikor jönnek az ellenőrök. Szám-talan esetben volt, hogy az autó javítás alatt volt, de a kérelem készen volt, így láthatták, hogy mi igyekszünk mindent megtenni, hogy a jármű jó állapotban hagyja el a telephelyet. Nálunk nincs „hulladék”, igaz, a havi darabszámunk sem sok, de nem azért, mert a kákán is a csomót keresem. Itt jön a képbe a személy. Sok kollégám van, aki vizsgabiztosként „praktizál”, meglehetősen hosszabb ideje mint én, de fogalma sincs dolgokról, csak nyomogatja a bélyegzőt, ha pedig

kicsit kuszább ügyel találkozok, akkor passzolja vagy elrontja... (mert például a tipbizben kellene utánanézni...).

Új autóknaál divatos mostanság az ún. elektronikus vizsga, az e-vizsga. Itt lehet „komoly” dolgokkal találkozni. Leri, hogy aki mindezt megcsinálja, csak azt tudja, hogy melyik az eleje az autónak, mert ott van a kormány... Például egy korszerű dízelmotoros autónál az olajhőmérsékletet előszere-ttel írják 80–95 °C-nak. Mindez szép és jó, de én a következő vizsgánál nem tudom átírni kisebb hőfokértékre. Nem válik hasznára az ilyen hőfok egy ilyen motornak, habár ezek a motorok sokat kibírnak, de ezt kicsit soknak érzem... A legjobb mondat, melyet szó szerint idézek: „vizsgáztassa mán le, mer csak a szőlőbe menek vele...”

Kérdésem: „A ház és a szőlő között közúton megy?”

Válasz: „Igen!”

Nem volt több kérdésem.

Nem könnyű és nem a műszaki tartalma miatt a műszaki vizsga biztos munka, sok a „kihívás”...

Azt gondolom, tenni kellene valamit! Egy kicsivel jobb, egyszerűbb, a kiskapukat, a csalás lehetőségét bezáró lenne a rendszer. Ha elküldök vagy alkalmatlannak minősítek egy járművet, akkor 1–2 nap múlva ne jöhessen vissza, lobogtatva a forgalmit, hogy levizsgázott (és hetykén odaszól: hü**e k*cs*g).

Sokszor elgondolkozom azon, hogy én miért nem tudom úgy csinálni, mint néhányan mások? Nem törődve mással, csak azzal, hogy növekedjen a darabszámom. Mindig arra jutok, hogy lehet, hogy az én feleségemet, gyerekeimet, családtagomat, barátomat fogja elütni az az autó, melyet hanyagul vizsgáltam meg, áteresztettem, mert más számított.

Igen, nekem valóban más számít! A szakmai becsület és talán a tisztelet, amit kivívtam az évek alatt a felügye-lőségen, az ellenőrök szemében és a kollégáknál, de ami nekem a legfontosabb, hogy becsülettel és tiszta lelkiismerettel végzem a munkát, még akkor is, ha a hátam mögött néha elmondanak mindennek.

Ezt a hozzáállást, felelősséget sok embertől tanultam, azoktól, akik erre a szakmára tanítottak! Nem tudom elégszer megköszönni nekik! ■

(JEL)